

En straathond wordt nooit geen rashond / na regen komt zonneschijn en na zonneschijn komt regen .
31 oktober 1957 , moeder Anne La Pierre vader Cornelis van Assendelft van Wijck , plek van geboorte en woonst t/m 15 jarige leeftijd Egelantiersstraat 110 huis Amsterdam De Jordaan .

Mijn vader was zijn hele leven tijdens zijn huwelijk met mijn moeder , een steuntrekker en zwartwerker .
Als Schilder verdiende hij betrekkelijk makkelijk geld ,zakgeld laten we het zomaar noemen . Immers mijn moeder moest rondkomen van de steun . De huur van de woning moest zij zelfs betalen en werd maandelijks opgehaald .

De kinderbijslag bood uitkomst in de donkere tunnel van de geldzorgen,ik herinner mij zelfs dat mijn vader een aantal keren de kinderbijslag opeiste en verzoop .

Mijn moeder was een ongelooflijke vrouw , wat zij heeft doorstaan in haar leven is een enorme op-eenschakeling van teleurstellingen en vernederingen,verdiend en onmacht .

Uit mijn jongste herinneringen hoor ik het verdriet en de zorgen die zij had om de dag door te komen,altijd lagen er rekeningen en had ze de zorg over 4 kinderen . Haar eenzaamheid was vreselijk,zij leefde alleen en volkomen geïsoleerd .

Met heel veel moeite kan ik mij slechts 3 mensen herinneren waar ze heel kort contact mee heeft gehad ,natuurlijk was er de buurvrouw opoe Weeling ,maar ook daar liep het contact heel stroef mee .

Mijn vader daarin tegen zorgde altijd voor veel volk,onrust en herrie in huis of absolute stilte,die hij eiste als hij zijn roes moest uitslapen .

Ik denk dat ik het beste kan beginnen aan mijn relaas vanaf het ongeluk waarbij ik mijn been verloor en mijn rug beschadigde .

De omstandigheden waren toen als volgt : ik was 5 jaar oud en had alleen een broer Cor die slechts een jaar ouder was dan ik .

Ik had het vermogen om veel aandacht op te eisen van zowel vriendjes als vriendinnetjes (mijn eerste was Coby de Ward) en grote mensen,zo mocht ik een paar keer per week bij de groente man (piet alloserie) mee helpen om zijn groenten binnen te zetten en de vloer in de winkel c.q groentezaak schoon te maken . Hij of zijn vrouw maakte het nat met water en ik mocht met een wisser het water naar een putje vegen . De bloemenman op de hoek (naam vergeten) daar mocht ik wel eens boodschappen voor doen . Een prachtige buurvrouw (nita) daar mocht ik ook boodschappen voor doen en zij gaf mij altijd heel veel geld hiervoor (ze werkte in de horeca en had klaarblijkelijk altijd veel kleingeld) . Ik was toen al erg bezig met aandacht en vrouwelijke schoonheid . zo weet ik dat ik haar heel erg graag deels bloot zag ,en zij mij heerlijk koen zoenen (op mijn wang uiteraard) . later zullen mij nog wel meer namen te binnen schieten . Wegwerkers waren al weken bezig om de straten in de Jordaan te voorzien van asfalt (de firma Neugetall) grote vrachtwagen reden af en aan ,en natuurlijk had ik veel contact met de werkers . Zo hadden ze mij beloofd dat ik wel eens mee mocht rijden om of het afval van de straten te storten of om nieuwe teer te gaan halen . Op de bewuste morgen van het ongeluk was ik binnen en buiten aan het lopen ,en zat mijn moeder in de keuken groenten schoon te maken,en vroeg zij of ik een boterham wilde eten . Toen zij deze maakte en die aan mij gaf ,wilde ik met de boterham in mijn hand direct weer de straat op . Mijn moeder verbood mij dit en wilde dat ik eerst rustig ging zitten en mijn glasmelk opdronk en mijn boterham op at .

Op een gegeven moment mocht ik dan naar buiten en zag ik dat de vrachtwagen die ervoor nog stond weg was ,ik rende naar de hoek en zag hem weg rijden door de nauwe straatjes van de Jordaan richting westerstraat . Ik rende zo hard als ik kon,en ter hoogte van de groenteboer (die zijn koopwaar uitgestald op de stoep had staan) was ik op gelijke hoogte met de voorkant van de vrachtwagen . Ik riep mag ik mee mag ik mee . alvorens iemand mij kon antwoorden stond ik plotseling stil en lag ik onder de vrachtwagen . Ik was in volle vaart tegen de kisten aangelopen die op de stoep stonden en viel van de stoep af ,direct onder het tweede voorwiel van de vrachtwagen . Ik voelde niets althans kan mij dat niet herinneren . Wat ik heel goed weet is dat iemand met een sjaal mijn hoofd ondersteunde en mij stevig vast hield , ik schreeuwde laat mij los . Nee hij hield mij vast ,en op een geven moment kwamen er steeds meer mensen rond mijn staan . Plotseling was daar iemand met een schaar en deze wilde mijn broek kapot knippen of iets anders van mijn kleding . Ik schreeuwde weer dat dit niet mocht van mijn moeder . Bij de geruststellende woorden van mijn moeder,heb ik mij niet verzet en ben ik in slaap gevallen . Toen ik wakker werd lag ik in het ziekenhuis en voelde ik eigenlijk geen pijn .ik lag in een mooi wit bed en veel mensen waren er rond mij ,de een nog liever dan de ander spraken ze mij aan .

Plotseling was daar mijn moeder met tante Annie (weeling) . Mijn moeder huilde en ik merkte dat ik lag vastgebonden . heel omslachtig werd mij verteld dat ik een ongeluk had gehad ,en dat mijn moeder samen met mijn vader s'avonds terug zouden komen met de dokter . Ik hoorde genoeg gesprekken rond mij om te weten dat ik iets ernstig was overkomen . toen mijn vader en moeder dan ook s'avonds kwamen (de enige keer dat mijn vader in het ziekenhuis is geweest) zag ik het verdriet van mijn moeder . Je moet weten dat ik

door het verdriet van mijn moeder en de agressie aanvallen van mijn vader ,heb leren kijken naar de ogen van mensen . Zo klein als ik was wist ik wanneer mijn moeder verdriet had en of vrolijk was. van mijn vader wist ik gelijk of hij boos was of een liefdadige dronk had.ook als hij niet gedronken had wist ik altijd de juiste manier te vinden om hem aan te spreken . mijn beide ouders waren zo tegenstrijdig in hun uitspraken dat ik al heel jong door had,dan ik zelf het antwoord kon beïnvloeden indien ik bij de vraagstelling het juiste moment koos ,vandaar mijn oogcontact met hen . Goed ik zag het verdriet en wanhoop van mijn moeder . Lieve jongen je kunt nooit meer spelen en lopen ,en morgen gaat de dokter je heen proberen te redden ,die is zo stuk dat het mogelijk niet gaat . Mijn vader die ik altijd zag als de enorme grote reus,als hij nuchter was en waar ik enorm trots op was legde zijn grote hand op mijn hoofd en zei : Het komt goed,je vader is bij je !

Ik merkte tijdens de dagen die volgde,dan ik werd voorgelogen . Ik lag op een kinderafdeling en regeerde mij af op een jongetje die naast mij lag te kermen en constant schreeuwde , het was een negertje ! toen mijn handen los werden gemaakt van het bed ,slag ik hem constant . ik weet nog heel erg goed dat ik hem zo hard sloeg dat besloten werd dat ik verplaatst moest worden naar de mannen afdeling . Aldaar was ik in mijn element ,grote mensen in plaats een jankende en nog stom negertje ook ,die niet luisterde en zijn mond niet dicht kon houden . Mijn been werd na enkele weken geamputeerd ,en mijn rug was herstellende. Na enkele maanden mocht ik voor het eerste uit bed,om mij in een rolstoel te bewegen .

Mijn moeder kwam mij dagelijks twee keer bezoeken ,rond de middag en in de avond . Mijn vader is nooit meer geweest ,ondanks mijn enorme verdriet en gemis van hem.De heren op de afdeling zagen mijn verdriet en plotseling had ik maanden achtereen vele vaders . Ook hier kreeg ik weer al de aandacht. Mijn broer Cor is slechts een paar keer mee geweest naar het ziekenhuis. Door deze toch wel schok in mijn jonge leven en waarschijnlijke opgelopen achterstand ,begon ik mij tegen alles te verzetten . Mijn vader houd niet meer van mij immers hij komt niet eens naar het ziekenhuis,voetballen en rennen zal ik nooit meer kunnen,alsmede klimmen (ik klom vanaf mijn vierde al via de regenpijp het dak op mijn bijnaam was dan ook rat) ik bouwde al hutten en was vreselijk bezig en druk ,mijn moeder noemde mij liefkozend wippertje ,ik vloog door het huis en was met alles tegelijk bezig . goed de dag brak aan dat ik naar huis mocht zonder heen in een rolstoel . Vreselijk werkelijk vreselijk vond ik dat ,toen ik binnen in ons huisje was hilde ik enorm ik was inmiddels 6 jaar .Wat een armoede ,geen douche ,zelfs geen warm water ,geen mooi wit bed,geen mooie heldere verlichting en grote ramen nee niets van dit alles armoede vochtigheid en een piepklein bed . mijn vader kwam de eerste dag

dat ik hem terug zag na ca 5 maanden ,dronken thuis vreselijk vond ik het . Na een paar dagen op een woensdag kwamen kinderen van mijn klas langs,een van de kinderen merkte op dat ik nooit meer kon klimmen of mee kon doen met voetballen . Mijn vriendinnetje Coby de ward (die ook wel eens langs kwam in het ziekenhuis) kuste mij en zei zou altijd bij mij blijven . Toen aan het einde van de dag de kinderen weg waren ,wist ik het ik klom uit mijn rolstoel en bedacht hoe ik op het eerste dak kon klimmen vanuit onze binnen plaats . Dat was het dak van de schuur van de burens ,ik heb de foto's nog en deze was zo'n 3 meter hoog . Ik zat er bovenop in een korte broek met het witte verband goed zwart van het klimmen en klauteren . mijn moeder schreeuwde zo vreselijk hard toen zij mij daar zag zitten ,dat al de achterburen verschrikt naar buiten kwamen . ik had het in enkele minuten gedaan ,toen mijn moeder met het avond eten bezig was . (zijn naam weet ik nu even niet heeft mij vorige jaar nog verteld wat ik allemaal uithaalt ,vader van de zoon die bij nik van oorschoot werkte) mijn broertje kreeg de schuld ,hij had beter op moeten letten . (daar kom ik later nog op terug) . Na de afspraak dat mijn moeder het niet tegen mijn vader zou zeggen ,en tante Truus (die de hoer speelde) mij een kadotje had beloofd klom ik eraf . Eindelijk sliep ik goed ,ik droomde voordien altijd van de angsten oa over rollende balken waar ik onder lag en niet onder vandaan kon komen,vreselijke nachtmerries,ik heb ze jaren zo nu en dan terug gehad enkele keren per jaar ,tot ca mijn 12 denk ik . Binnen enkele weken klom ik via de regen pijp 3 verdiepingen omhoog het dak op van ons huis ,zo,n 10 a 11 meter . Op de eerste verdieping woonde opoe welig ,op de tweede een oud mannetje (naam komt wel) en op de derde een mooie vrouw met een zoon ,die geen man had (ook haar naam volgt) vervolgens de zolder verdieping en dan het dak . Daar voelde ik mij veilig . Met coby speelde ik voor mijn ongelijk altijd in een van mijn hutten ,ik had er toen al twee ,een op het pleintje midden in de straat zo,n 50 meter vanaf mijn ouderlijk huis en eentje op het naastgelegen terrein naast ons huisje . Zij was zo vreselijk lief en had zo met mij te doen ,dat ik echt met haar alles kon delen . ik weet dat ik haar kuste en soms betaste ik vond het vreselijk spannend . Rond mijn 8 e jaar heb ik ook tegen haar moeder gezegd " ik ga trouwen met uw dochter " . Ik wist dat het een probleem was tussen mijn ouders en haar ouders . Maar tante de ward mocht mij en zei herhaaldelijk tegen mij ,he kleine hoedendoos lief zijn voor mijn dochter he,anders mag je niet trouwen . Rond mijn zevende jaar werd mijn eerste prothese aangemeten,een verhaal op zich . de ziekenfonds had bepaald dat ik een houten stokstomp kreeg zonder voet .

De prothese maker Meijer ,merkte dat ik er moeite mee had een houten stomp prothese .mijn moeder moest dan maar aankloppen bij de socialiedienst om te bezien of er een bijdrage geleverd kon worden om een volwaardige prothese aan te meten met voet en gewoon voor een schoen aan te passen . normaal

had ik op mij zesde al een prothese gehad ,maar door mijn weigering duurde alles bijna een jaar langer . De socialedienst wees het verzoek van een eigen bijdrage af ,en zo volgende de ene aanvraag na de andere telkens met nul op het request . prothese maker Meijer , kreeg gevoel voor mijn manier van omgang met mijn handicap . ik kon vreselijk goed voetballen namelijk op mijn twee krukken ,ik was vreselijk snel en kon vreselijk goed de bal bij mij houden . Toen mijn moeder vertelde over mijn klimkunsten,en mijn hutten projecten kwam deze meneer een keer bij ons langs op een woensdag . Hij nam mij apart en vroeg mij : wat ik wilde worden als ik groot was ,ik meen dat dat de eerste keer was dat iemand mij dat vroeg ,ik zei rijk maar waarom vraagt U dat vroeg ik hem . Hij aaide over mijn bol ,en toen hij weg ging was mijn moeder in de zevende hemel ,ik kreeg een echt kunstbeen . Iedereen verwonderde ik ,ik liep gelijk als iemand met twee benen.Ik weet dat ik om de 3 maanden achter het tropenmuseum bij artsen moest komen en deze mij moest beoordelen ,na mijn 12 ste werd dat om de 6 maanden . ik vond het vreselijk eikels van het begin tot het einde ca op mijn 15 was ik er voor het laatst . Deze mensen lieten mij zo voelen dat ik minderwaardig was en niet luisterde naar hun adviezen . zo mocht ik geen trappenlopen,moest ik altijd op mijn houding letten , moest ik veel rusten , mocht ik niet rennen, en moest ik voor een vak gaan kiezen waarbij ik altijd zittend werk zou moeten doen . Een van die artsen had een prachtige racefiets ,ik vroeg hem of ik daar eens een rond op mocht ,nee natuurlijk mocht dat niet ,ik kon niet eens fietsen zei hij , later had hij ook een motor ik was toen 14 of 15 en vroeg of ik daar eens op mocht ,nee dat natuurlijk ook niet,zelfs niet achterop ,wat een vreselijke eikels dacht ik .

School mijn lagere school vanaf mijn 7e t/m mijn dertiende

De rozenschool tegenover de noorder speeltuin,een juffrouw vanaf de 2e klas . zij had geen kinderen en mocht mij erg graag . Ze reed in een fiat 500 beige ,en ik mocht zo nu en dan met haar mee naar huis en bij haar logeren .

Als we wekelijks naar de volkstuinten gingen mocht ik mee rijden of met de hoofdonderwijzer op zijn motorfiets . De schooljaren op de rozenschool verliep zoals het klaarblijkelijk verloop in een volksbuurt . vriendjes had ik genoeg,door mijn handicap werd ik natuurlijk gepest en uitgescholden ,ik knokte mij daar letterlijk en figuurlijk doorheen . Er was nog een juf op school , die ik erg graag mocht en ik voelde als ik haar zag dat ze mij ook lief vond . Zo werd ik wel eens uit de les geroepen en mocht ik iets voor haar doen. ik zou bij het overgaan naar de 4e klas bij haar komen en ik verheugde mij daar op . Echter het volgende gebeurde : ik had ontdekt dat er een melkgeld potje per klas aanwezig was . ik had ook ontdekt dat zodra de hoofdbel ging aan het einde van de dag,niemand controleerde of er iemand achter bleef . Ik ontdekte dat toen ik een keer net voor de bel nodig naar het toilet moest,de bel ging en 5 minuten later stond ik alleen op de eerste verdieping van het school gebouw . Ik liep door de klaslokalen ,en een tijd later kon ik zo het gebouw uit lopen . Ik bedacht een plan om uit ieder potje wat dubbeltjes te halen ,ik was ontzettend zenuwachtig en voelde mij enorm opgelaten . Zo stal ik uit 6 potjes telkens een paar dubbeltje . Het voelde ongelooflijk slecht toen ik buiten was .

Wat ik niet wist is dat een ander kindje op school dit al langere tijd deed,en er al een onderzoekje gaande was naar de dader . Enkele dagen na mijn diefstal , kwam de hoofdonderwijzer in onze klas langs,wij moesten opstaan ,en op een indringende wijze werd ons gevraagd of een van ons speelde met een jongetje uit een hogere klas . Ik kende hem wel maar het was niet mijn vriendje,hij droeg vaak een pet en had altijd iets bij zich van een dump winkel . Er werd gezegd dat hij van school af ging omdat hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal . Ik schrok enorm en liep knalrood aan , de meester vroeg of ik na wilde blijven . Tijdens dat gesprek gaf ik toe dat ik enkele dagen geleden uit een potje een paar dubbeltjes had weg genomen . Hij wist daar niets van en beschuldigde mij ervan dat ik het samen met dat andere jongetje had gedaan , ik moest ook van school af en mijn moeder moest naar een soort van schoolcommissie , ik ging toen met veel verdriet van school af ,en ging naar de theo tyssensschool op de Lindegracht ,daar zat mijn oudere broer ook . Ik heb daar slecht 2 of drie maanden op gezeten . Ik veroorzaakte daar zoveel onrust ,dat een van de onderwijzers mij eens een klap heeft gegeven en mij hard aan mijn oren had beetgenomen . Reden voor mijn moeder om die vent , in elkaar te slaan . Zo ging dat in volksbuurten "je blijft met je poten van mijn kinderen af " . Toen moest ik naar een klooster op de Egelantiersgracht in afwachting van de nieuwe schoolkeuze ,dit werd de sint Aloyssiusschool in de nieuwe Leliestraat ,een katholieke school met frater Moonen vanaf de 4e t/m de 6e klas . Een top kerel ,ik kreeg vaak straf maar wist dat ik dat verdiende . Ik zorgde ervoor dat ik de sterkste van de klas telkens was en bleef ,zodat ik minimaal werd gepest ivm mijn handicap . Bij de frater mocht ik ook thuis komen,in een fraterhuis aan de Vossiusstraat (waar ik later panden bezat) . Het was een leuke tijd ,mijn zusje heeft er ook op gezeten toen ik in de zesde zat ging zij naar de eerste . Ik nam toen al onderhoudswerkjes aan op school en kreeg dan betaald . zo mocht ik samen met mijn broer deuren schilderen toiletten witten en zelfs wat schaaftwerkjes aan klemmende deuren . Ik zat toen ook op het kindercircus Ellenboog ,en vermaakte mij na school op straat . Ik had daar oa een vriendje die heten Rudy Donkelaar ,een koorknaap . Wij

trokken eens op een woensdag de Amsterdamse haven in en wisten een enorme grote houten kist in het water te gooien. Op pijpen rolde wij deze naar het water en de helen middag zijn we bezig geweest deze in het water te krijgen. Toen dat lukte en wij aan het genieten waren van ons avontuur, werden wij in ons nekvel gepakt. Hardhandig werden wij overgedragen aan de politie, ik weet niet meer hoe het is afgelopen maar ernstige gevolgen zal het niet gehad hebben behoudens dat Rudy enkele weken niet meer met mij mocht spelen. Er gebeurde nog eens iets, we hadden bedacht dat wij op een zaterdag naar Bakkum zouden gaan met de trein, waar wij zonder te betalen in glipte. Wij werden overmeesterd en ik begon behoorlijk herrie te schoppen met de controleur. De politie kwam erbij en we werden aangehouden ik was toen 12 jaar. Hier volgde mijn eerste verhoor in mijn leven voor de politie: Ik werd geboeid en ondervraagd. Toen ik geen antwoord gaf anders dan dat wij zonder te betalen mee waren gereisd en de controleur mij hardhandig beetpakte en ik mij los maakte van hem, en ja hem toen inderdaad een klap gaf, en uitschold. Zei die vent van de spoorwepolitie "dus jij bent zo'n grote sterke vent zal ik jou dan eens een klap geven" ik zei je doet maar, maar het is nogal lastig immers ik zit vast, geloof het of niet maar die gek gaf mij een enorme klap met een mobiele telefoon in mijn gezicht, mijn bril brak en ik had nog nooit zo'n harde klap gehad, ik huilde niet en bleef hem aankijken, zijn collega had het niet gezien, maar ik vertelde het tegen hem immers mijn bril lag stuk op de grond en ik zat in de boeien, deze vent pakte mij hard beet kneep mij hard en maakte de boeien los en smiet mij naar buiten. Ik wist toen dat ik wilde gaan boxen.

Verder kon ik redelijk goed mee komen afgezien dat ik jaarlijks naar het ziekenhuis moest voor heramputatie's.

Op mijn dertiende ging in naar de brugklas van de technische school op de Rozengracht. Ik kwam toen al in contact met Louis de Lat, een antiekhandelaar die zijn werkplaats een paar deuren naast ons woonhuisje had in de Egelantiersstraat.

Daar werkte toen een zekere Tom, en ik mocht zo nu en dan werkjes doen. Meneer de Lat zoals ik hem noemde vond ik een bijzondere vent. Ik mocht eens met hem mee naar Friesland alwaar hij antiek ging inkopen, ik vond het een wereld reis, en genoot van zijn aandacht voor mij. Ik mocht steeds meer werkjes voor hem doen. Rond diezelfde periode kwam ik ook in contact met Frank Sanders eigenaar toen van het Claes Claeshofje een restaurant in de egelantiersstraat. Voor hem mocht ik ook werkjes doen, al snel kwamen daar meerder mensen bij en naast mijn school had ik altijd werk. Louis de Lat nam op een bepaald moment een jongen in dienst die een paar jaar ouder was dan ik, Martin is zijn naam. Ik vroeg aan Louis waarom neemt U mij niet in dienst.

Ik was toen 14 jaar en hij zei, dat dat mogelijk volgend jaar wel eens zou kunnen. Ik mocht zo wie zo altijd in zijn werkplaats en hij wist dat ik voor Jan en alleman werkjes deed. Samen met mijn broer Cor had ik toen ook al een stenen handel, eigenlijk bakte we stenen tegen 15 cent per stuk, ik verdiende daar best wel al wat mee, en liet de werken door mijn broer doen. Op mijn vijftiende mocht ik bij Louis gaan werken, als zo gezegd leerling antiek restaurateur, mooie titel zonder inhoud natuurlijk.

Ik was leerplichtig maar vond die ene dag in de week een verloren dag, ik melde mij aan bij de open universiteit van Amsterdam en werd voor diversen avondcursussen aangenomen. Ik sprak toen nog heel plat Amsterdams en merkte dat ik daarmee een stempel kreeg, mijn eerste studie was dan ook logopedie in combinatie met Nederlandse taal. Ik had daar veel plezier in en merkte dat ik met sprongen vooruit ging, in 2 jaar sprak ik zonder accent en was mijn Nederlandse op redelijk niveau.

Ik ontmoete via John Rosinga, Johan de Vries een ex decor bouwer die restaurantjes verbouwde, voor hem deed ik ook klusjes. Bij Louis verdiende ik 45 nlg per week, bij mijn eigen klantjes verdiende ik soms op een zaterdag 2 maal mijn weeksalaris.

Via Frank Sanders ontmoete ik Sophie ?????? een bloedmooie vrouw die reclamespotjes maakte, zij vroeg mij of ik voor een van haar vrienden (Manfred Helting directeur Polaroid Europa) klusjes wilde doen, dat deed ik na mijn werk bij Louis ging ik op de brommer mijn klusjes s'avonds doen. Daar leerde ik Pierre Roth kennen, een heel bijzondere vent (de Literaire loodgieter). Ook voor hem ging ik werken. Uiteindelijk had ik een enorme klantenkring en op mijn 16e jaar, nam ik al heel wat verbouwingswerken aan. Ik stopte bij Louis en ging voor mezelf werken. Mijn contact met Johan de Vries werd beter en beter, uiteindelijk werden wij compagnons. Foute beslissing bleek jaren later. Een verdornd luie vent, met veel blaas, overgehouden aan zijn werken voor de filmindustrie. Hij zette mij af toen we ons restauratie atelier opende op de Prinsengracht 1113, naast een zeer bekend restaurant les quarté cannetons. Ik was toen achttien jaar. Johan ging met John Rosinga een project bouwen in Frankrijk, ik kon of mocht niet mee, en van de ene op de andere dag verkocht Johan het atelier, aan een meubelhandelaar. Op een morgen zaten er andere sloten op de deur en was ik alles kwijt, later ben ik jaren lang nog om blijven gaan met Johan, maar hield hem altijd voor mij, en ik zorgde ervoor dat ik veel aan hem verdiende. Immers ik nam werkzaamheden aan liet het hem uitvoeren enz enz. op mijn negentiende kocht ik mijn eerste pandje, een prachtig 17 eeuws pakhuis aan de prinsengracht, kostprijs 325.000 nlg. Louis de Lat had het jaren in de verkoop maar kreeg het niet verkocht. Ik had een vriend die net was afgestudeerd als psycholoog Bert Sparreboom, hij zocht een appartement en kon max 150.000 nlg uitgeven, ik maakte de

afpraak met Louis dat ik de verdiepingen en appartementen zou verkopen en bouwen, en hij mij max 125.000 nlg zou lenen op het pand. binnen 6 maanden had ik mijn eerste ton verdiend en ging ik door met bouwen en aankopen. Zo leerde ik op mijn 21 of 22 ste jaar Baps Persoons kennen. Ik verdiende enorm veel geld, en maakte er een zeer gemakkelijk leven van. Echter viel ik in handen van schurken zoals Ronnie vd Putte, en Herman ????. Zei pakte mijn poen af door mij een project te laten doen met al de risico's aan mijn kant, en natuurlijk ging het opzettelijk mis om mij mijn geld af te pakken. Ik denk dat dit het eerste contact is geweest met de Amsterdamse vastgoed maffia. Ik kende veel boefjes in Amsterdam en heb mij altijd zakelijk afzijdig van hen gehouden, maar bleef wel met ze omgaan. Daar vergiste Ronnie vd Putten zich in.

Evenals een bekende slechte Amsterdamse Advocaat, een volstrekte idioot rijk geboren met vreselijke streken. Het heeft mij veel energie gekost om hen mijn centen terug te laten betalen, ik ben zwaar bedreigd geweest en kwam van de ene miserie in de andere.

Al met al koste mij dit twee jaar van mijn leven, maar ik liet het er niet bij zitten. Toen was mijn naam gemaakt in Amsterdam !!!! Chris van Assendelft van Wijck laat niet met zich sollen. Rond de geboorte van mijn dochter Roos was ik al mijn centjes kwijt, en woonde wij in een huurhuis in Amsterdam zuid. Ik had weer iets bijgeleerd, en vanaf dat moment, ik was toen 25 /26 jaar werkte ik alleen nog voor mijn gezin en vertrouwde ik niemand meer, ik wilde zo snel mogelijk terug onafhankelijk zijn. Ik had nog een kleine miljoen contant over, en zocht contact met Leo Nipshagen en met Willem Ernstra. Leo was een vermogende ex accountant, Willem ernstra behoeft geen uitleg, daar wordt nog steeds verschillend over gedacht. Met Leo Nipshagen in het vastgoed kantoor in Amsterdam zuid aan de Gerrit vd Veenstraat, de notaris werkte tot s'nachts voor ons we kochten en verkochten, bouwde en verbouwde en ik bouwde een beleggingen portfolio op in vastgoed. Het was wederom een mooie tijd uit mijn leven. Alles kreeg ik rond, en ik voelde mij ontzettend zeker, op een bepaald moment had ik 25 besloten vennootschappen verschillende holdings alsmede een trust in het buitenland. Ik was om fiscaal reden al jaren vertrokken naar oa België. Leo Nipshagen, die inmiddels van mij de bijnaam verkreeg "Leo pro deo" en Ramond Wijnands ex boekhouder bij Horlings brouwer en Horlings speelde een zwaar spelletje met mij. Ik harkte miljoenen binnen, en deed ongelooflijke zaken en zei maakte mij maar kleiner en kleiner. Het geld vloede weg, maar niet richting mij. ik was inmiddels 30 jaar. Willem Ernstra had goede tips en ik voor hem. Echter telkens als ik met hem een zaak wilde doen kwam John Wijsmuller om de hoek mee kijken. John was c.q is niet mijn kopje thee. Willem vroeg ik recht op de man af "speel jij wel met je eigen centjes". Toen ik naast zijn kantoorpand op de Apollolaan een pand kocht met wat appartementen en een oogartsenpraktijk, en ik deze verbouwde, liet ik een van mijn werkers verslag uitbrengen van wie er bij hem binnen en buiten liep. Nou geloof me er zaten weinig jongens tussen die niet binnen hadden gezeten, van drugs tot afpersing en oplichting. Tja daar deed de grote Willem zaken mee. Op een geven moment had ik een vriendinnetje die zeer mooi maar erg ondeugend was, ik huurde voor haar een huis in de Breugelstraat om de hoek van het kantoor van Willem, binnen enkele maanden werkte ze voor hem. Ik gaf Ernstra een waarschuwing, en hij liet mij door 4 man zwaar bedreigen midden in een horecazaak Delcavi in de Beethoven straat. Ik belde Ernstra op en melde hem dat hij niet wist waar hij aan begonnen was. Ik vernam al dat Holleeder om hem heen liep en lachte in mijn vuistje. Ernstra was een vogel voor de kat geworden. Wimpie Holleeder kende ik zeer oppervlakkig, hij liep mee eens twee keer voor de voeten rond mijn 21 of 22 ste jaar in de society shop te Amsterdam samen met flipper (Cor van Hout). En Epan was natuurlijk een dekmantel, dus daar trapte ik uiteindelijk ook niet in. Wimpie is geboren 100 meter naast waar ik geboren ben, zelfde buurt. Zijn Vader had mij eens op mijn 10 e of 11 e jaar bij mijn nek gepakt en tegen een muur aangedrukt omdat ik oude spijkers zocht op een bouwwerkje vlak om de hoek (Claes Claes hofje) zowel mij als mijn broer pakte hij. Het was een grote kerel, en hij kneep hard ik mijn keel, toen hij mij mee sleurde naar mijn ouderlijk huis, om mijn vader te verwittigen van wat ik aan het doen was, kreeg ik van mijn vader straf en moest ik gelijk naar bed. Ik lokte mijn vader uit om het eruit bij te laten zitten en sprak tegen mijn oudste broer alsof mijn vader bang was voor die lafaard van een Holleeder en zijn kinderen niet steunde maar afviel terwijl die Holleeder toch wel een pak voor zijn flicker verdiende. Mijn vader gaf gehoor aan mijn noodkreet, en verzocht om zijn schoenen en broek, en liep met een ontbloot bovenlichaam naar het adres van Holleeder en vroeg of Willen naar beneden wilde komen, aanvankelijk deed hij dat niet en werd er wat gescholden vanuit het raam. Mijn vader vroeg mij die avond nog een te vertellen wat er was gebeurd, ik herhaalde de gebeurtenis en mijn moeder zei: Als je vader die Holleeder geen pakslag geeft dan doe ik het wel. Een paar dagen later kreeg de vader van Willem Holleeder een enorm pak slaag van mijn vader. De familie eer was hersteld. Sonja het zusje van Wimpie was een mooi meisje, ik zag ze bijna dagelijks op jonge leeftijd. Afgezien dat wij dicht bij elkaar woonde, wist ik altijd afstand te houden voor dit soort gajes. Mijn vader kende nagenoeg iedereen en wist dat het fout zat met deze jongens en hij stampte dat goed in ons hoofd, blijf uit de buurt van dat soort! Ernstra dacht met zijn babbels en leugens om te kunnen gaan met jongens die keihard zijn. Zijn zo genaamde succesvolle vastgoed handelingen werden verspeeld in en rond de drugshandel. Goed ome Leo pro deo, begon mij het leven meer en meer zuur te maken. op een geven moment zei ik tegen hem "

Leo geef mij een miljoen voor mijn aandelen en mijn woonhuis vrij van schulden * alles hadden we onder gezet bij hypotheek banken . Goed zei Leo ,maak maar een afspraak met de notaris Toon Schulte . Bij Schulte eenmaal op het uur U,ter ondertekening zei Nipshagen : ik betaal je over 12 maanden je levert mij nu de aandelen en je treed uit als directeur ,als er geen lijken in de kast staan betaal ik je . Tja ik dacht gelijk aan de Ronnie vd Putte story . Ik liep weg zonder iets te zeggen ! ruim een jaar later leverde hij mij waar ik recht op had ,vastgoed met een overwaarde van ca 12 miljoen NLG . Ik maakte hem zo het leven zuur ,dat hij op ieder vlak de bodem weg zag zakken . Ik blijf tot de laatste dag op kantoor ! Zijn stinkprojecten oa met combi bouw,werd voor hem een drama en ik verdiende veel heel veel geld iedere dag . ik maakte natuurlijk wel weer een fout ,het beheer liet ik door mijn vrouw en stiefzoon doen ,alsmede met een directeur Ralf Schultz Ik had veel plezier ,had een mooi huis veel panden ,een prachtige boot en zat dagelijks achter de vrouwen aan . Sjuul Paradijs was toen misdaad journalist . Hij schreef niets slechts over mij . Ik was 35 jaar en had mijn zaakje op orde . Mijn kinderen waren gezond en in mijn gezin ontbrak het aan niets . Morret ernst en young deden mijn boekhouding fgh en abn waren mijn banken . Ik was moe geworden van de jarenlange strijd ,en het harde werken . Ik had toen eigenlijk een jaartje op vakantie moeten gaan ,maar nee ik besloot om te verkopen en te stoppen . Morett bedacht de personado route op de Antillen en ik ging ervoor . Ik dacht : ik zal die apen op die klip kunstjes leren !! Fout die apen leerde mij kunstjes . Ik raakte van de ene gekte in de andere ,en besloot definitief te stoppen met handel en wandel . bij de Rabo op Curacao verdiepte ik mij in vermogensbeheer en scoorde daar leuk mee . Na 2 jaar was ik die klip meer dan beu . Met Towi en Roos 6 weken naar Amerika om mogelijk daar iets te gaan kopen en vervolgens een paar weken naar Europa om mogelijk daar weer te gaan wonen . Het werd uiteindelijk schoten een verveeld dorpje in België ,Roos ging op Vita et Pax en ik was veel weg en onderweg . België achter de haag wonen , het grootste bedrog tussen nederlanders en belgen is dat ze dezelfde taal spreken . Maar de verschillen zijn op ieder vlak totaal anders . Ik verdiende wel zo nu en dan aan grond speculatie's en kocht of verkocht wel eens wat ,maar verder kon je c.q kun je hier helemaal niets doen . Ja achter de Haag zitten of naar Antwerpen en Knokke geld uitgeven . Of aan je villa tuin en groot onderhoud geld weg smijten . En dan ook nog 80 % genieten van het slechte weer . Maar een voordeel dicht bij mijn vaderland . Ik vertoefde dan ook weer veel in en rond Amsterdam ,en pendelde naar Curacao in de wintermaanden . Mijn kinderen gingen op hun eigen benen staan ,en mijn vrijheid met Towi was grenzeloos . Ik bouwde een droomhuis op Curacao en een leuk project voor mijn oude dag aldaar ,alsmede kocht ik een nieuwbouw villa in s'gravenwezel en dacht maar weer eens klaar te zijn . Toen begon ik weer te draaien en wilde een mooi huis bouwen in Schilde ,waarom weet ik nog steeds niet maar ik verzon wel weer een reden . ik werd geknipt en geschoren door de heren Belgen,nooit zo'n zootje goedkope oplichters bij elkaar gezien zwart zwart zwart en nog eens zwartgeld volkssport nr een . Een schande dat dit in Europa mogelijk is . Let wel ik heb het over de gemiddelde ondernemer in België . verscheurt landje door de eeuwen van bezetting ,en de onderlinge strijd tussen Vlaanderen en Wallonie , de arbeiders republiek vlaanderen oversteeg met vlag en wimpel de bij voorkeur frans sprekende arrogante wallen met al hun vergane adel inclusief het verouderde koningshuis . De eeuwen oude rollen waren omgekeerd . Het vlaams belang ging over veel meer dan alleen maar de stempel racisten,cordon sanitair (je tegenstanders uitschakelen door een cirkel te vormen door het je tegenstander onmogelijk te maken toe treden) een politieke schande de grote overwinnaars keer op keer werden niet gehoord ,nee ze mocht zelfs niet mee doen . België een schande in Europa anno 2011. Een echte bananen republiek,magistratuur en advocatuur een hand . De bekendste advocaten schreven het vonnis alvast voor de rechters ,niet eens in klad . Geloof me hier zitten een partij ongelooflijke mafkezen,te laf voor alles,zelfs om hun eigen vaderland te redden . Maar ja ik ben gaan houden van een Belgische,met heel mijn hart en ziel . Waarom " ze lijkt zo verdomd veel op mijn jeugdvriendinnetje " . Een ongelooflijke vechter no guts no glorie ! Wat een heerlijk ervaring na het oersaai Towi . Gekte ja ongelooflijk veel . Passie ? inmiddels te oud voor . Of het moet heel jong en onschuldig zijn .

Wat zijn nog mijn verwachting vroeg laatst een psycholoog,toen we in een relatie cessie zaten om mijn jaloers gedrag onder controle te krijgen (hier noemen ze het jaloers gedrag als je je gezonde verstand gebruikt en ziet hoe ze hier elkaar met open ogen zichzelf en andere vernieuwen) wat verwacht je nog !!!!! Prachtig toch 53 jaar vraagt een Belgische prisma psycholoog , wat verwacht je van haar . Ik wil oud met haar worden ,maar ik vrees dat ik 4 keer sneller oud zal worden de tijd dat ik met haar ben .

Nee wat verwacht ik werkelijk nog van het leven : Dat ik nooit een van mijn kinderen of kleinkinderen hoeft te begraven , dat ik kan blijven neuken tot mijn laatste dag ,althans klaar kan blijven komen (en hoe ze het doet maakt mij eigenlijk geen snars uit,als ze het maar voor mij doet,records heb ik nooit verbroken al mijn vrienden konden het beter,en ik maar mee blijven lachen) Ton van Dam stopte eens een briefje in mijn Colber toen deze mij werd aangereikt toen ik met hem een Club verliet ,de Prinsessclub in Amsterdam recht tegenover de Nederlandse bank (de duurste nacht koste eens 62.000 oude nederlandse guldens) op het briefje stonden namen van 4 meisjes en X jes betekende flesjes appelsap , ik weet niet hoeveel

streepjes achter mijn naam.

Na enkele dagen vond Tovi het briefje en werd ik ter verantwoording geroepen. Nou heb ik altijd behoorlijk veel maling gehad om dingen op te biechten die ik had gedaan vooral als het midden in de nacht moest met 10.000 watt lampen op je gericht, maar onzin verhalen ophangen naar aanleiding van een briefje ging mij te ver. Geschiedenis: Ton had jaren voor dit incident een compagnon die het met zijn vrouw deed. Ton moest vanaf toen bewijzen voor Jan en alleman dat hij geen viespeuk was zonder zijn vrouw daar niet in te kennen. Chris moest vallen voor de ogen van zijn lieve onschuldige vrouw, vandaar dat briefje. Ik heb een heerlijk potje sex gehad met een ongelooflijk lieve jonge dame, onder het genot van veel heel veel bruis water. Ton had die stoephoeren met veel champagne en konden omme Tom niet klaar krijgen (dat lukte niemand zonder Wilma in de buurt). Hij vond het heerlijk om met zijn Rolls vanachter het centraal station een verslaafd hoertje te neuken onder toezicht van zijn vrouw. Fijne gozer toch, als hij morgen al zijn schulden moet aflossen komt hij vast en zeker 50 miljoen tekort. Toch kon ik vreselijk lachen met Tom. We hebben samen met Ome Leo een project gedaan "het blauwe huis aan de herengracht".

Tennisbanen zwembaden en nog veel meer bla bla, en dat binnen 3 duizend te verkopen vierkante meters, wat een achterlijke gasten. Ik weet wat ze verdiend nee sorry verloren hebben !!! Daarvoor hebben ze nog twee mensen moeten oplichten ook, een zekere heer Logie en Appelman ondanks dat ieder ca 2 miljoen ingeleverd. Mijn fijne opgedrongen boekhouder Raymond Wijnands speelde in opdracht van Nipshagen een hoofdrol in het spel. Ze hadden veel geld verdiend in het pakken van hun zakenpartner Paul Cornelissen WMI en ABN- AMRO voorraad opwaarderen en valse cijfers over de verdienste buiten Europa. Tja ze dachten dat ik ze niet door had. Tom bleef lachen immers zijn verlies kwam uit de zak van Lochies. Ton werd in zijn hoogtij dagen gered door Willem Enstra met een paar miljoen, alles stond al jaren op naam van zijn geile vrouw Wilma. Wat een zootje! Ron Jochems ook zo'n pracht vent die kon blijven lachen, tot het moment dat een van zijn kat vangers een vinger kwijt raakte. Ron en Lex gele ferrari, na het incident toch maar een rode. Ron is jaren lang zoek geweest niemand wist meer waar hij uithing, had of heeft wel een geweldige lieve vrouw. Ron een jongen uit de dapperbuurt, pakte veel geld links en rechts en wilde ook in het vastgoed keek enorm op tegen ome Tom. Ik heb ooit nog eens wat pandjes met hem gehad in Den Haag. Maar mijn bankiers zagen hem niet zitten er kleeft te veel onduidelijkheid aan zijn verkregen vermogen (oa dus bloed). Ik vond hem wel Ok. Hans Pluis rechtenstudie gedaan in het vastgoed, zijn vrouw werkte voor Harry Mens. Hans kwam altijd met constructie's en mooie handel oa een prachtig project op de herengracht ca 10.000 meter konden we kopen via een luxemburgse bank voor ca 8 milj oude guldens. Vervolgens kwam hij met Robert Doorn en de baslandez portefeuille, hij had daar een belang in van ca 5 tot 10 %. Maar alles zat bij curatoren en lag onder beslag van de banken. Hij was bang voor Robert en zijn achterban. Hans maakte een deal met ons dat wij zouden trachten het aan te kopen, zijn vrouw wist alles van de beheersinkomsten immers Mens was aangesteld om het te beheren voor de Curatoren, niemand wist nou eigenlijk wat er aan gelden uitkwamen. Nadat wij het zouden aankopen was hij voor een stukje mede-eigenaar althans dat was de deal tussen Leo-Hans en Mij.

We konden via door een deel kopen voor 31 miljoen en een deel voor 9 miljoen. Leo en zijn handlanger Wijnands zouden de financiering ophalen, niet dus nul, nul. Ik begon een spel te spelen met de fgh bank in combinatie met Sjuul paradijs toenmalig misdaad journalist bij de telegraaf. Tevens kwam Ad vd Herk in beeld, een echte Rotterdamse koopman, met veel contacten. Uiteindelijk hebben we slechts het deel van 9 miljoen verkregen en de 31 miljoen deal laten lopen. Vreselijk stom en dom we kochten oa scheveningen casino voor 8 keer de huur, en woningen voor ca 6,5 keer de huur. Scheveningen is naar Caransa gegaan. Weer werd mij duidelijk dat Nipshagen in feiten een laffe koopman was. Hij deed veel groeter dan hij was. zijn trucjes om compagnons onder uit te halen en er met de buit van door te gaan werkte niet bij mij. A was hij te laf en B hij wist wel veel van constructie's maar was volstrekt onhandig in het de omgang met vastgoed jongen. VERHAAL: Harry pen kwam met een goede deal, we konden in Leiden een tiental pandjes aankopen tegen 7 keer de huur of huurwaarde, een deel stond leeg, hij had er ook een koper voor Peter Korswagen. Hij wilde er 50.000 nlg aan over houden. Ik beoordeelde de panden en zag de wist, binnen enkele weken waren we 4 ton nlg rijker. Harry belde voor zijn 50.000 nlg. Leo: Nee Harry je hebt het verkeert begrepen wij zouden er minsten 500.000 aan overhouden en dan zou jij de 50.000 krijgen !!!! Volstreekte onzin en gelogen. Harry belde mij: Chris jij weet toch hoe het zit, ja Harry maar die boekhouder Wijnands voert alleen maar instructie's uit in opdracht van Leo. Maar ik heb een plan!!!! Ik liet Leo weten dat Harry geen kleine onschuldige jongen was en over een netwerk beschikte van spierballen taal, Leo jongeman daar ben ik niet bang voor. OK laten we Harry uitnodigen in een restaurant in Amsterdam en leg jij dan maar uit dat je hem niet betaald. Harry ging op de afspraak in en kwam alleen, Leo begon zijn verzonnen verhaal te onderbouwen, toen Harry naar het toilet ging zei ik: Leo dit kun je toch niet volhouden dat kut verhaal, ach als die Pen moeilijk doet sla ik hem met een fles wijn op zijn grote kop. Ik lachte inwendig want ik weet dat h

Harry zo'n fles terug kopt en Leo compleet uit elkaar trekt. Dus we gingen verder met over en weer praten over de courtage. Toen Leo naar het Toilet ging zegde ik Harry zijn 50.000 toe en zei Harry het kan even

duren maar jij krijgt je poen . Toen Leo terug kwam maakte we de deal dat Harry uiteindelijk genoeg zou nemen met 25.000 Leo voelde zich een geweldige koopman hij had hem immers afgenepen voor 25.000 . Na betaling van de 25.000 en enkele weken later kwam er een vervolg gesprek tussen Leo Harry en mij . Ik zegde waar Leo bij was Harry het restant toe tw 25.000 . Leo werd vuurrood en liep weg . De volgende ochtend op ons kantoor ontplofte hij . Ik zei : Kijk klootzak die jongen komt ons 4 ton brengen en jij maakt bonje over 25.000 , en jij Wijnands speelt het spel niet langer mee, je maakt nu het geld over en we praten er niet meer over . Leo zijn buro stond recht tegenover mij, hij had goed door dat ik hem had leren jodelen als hij ten overstaan van Wijnands het in zijn hoofd had gehaald om het bedrag niet uit te laten betalen . Met Harry ben ik altijd bevriend gebleven , ik heb hem ook ooit in contact gebracht met Ernstra . Harry bracht ons natuurlijk geen handel meer ! Zo werkt een ex boekhoudertje , die in het vastgoed wilde dacht ik , wat een vreselijk lange domme eikel . Voor de zoveelste keer bluieste ik een brandje , Hans pluus heeft overigens nooit een cent gehad voor zijn info